

برهم کنش سیال - جامد در یک مدل واقعی بیمار برای آنوریسم آئورت شکمی: تأثیر مدل ماده و غیرهمگنی ضخامت دیواره بر خطر پارگی

یاسر مصری^۱، حمید نیازمند^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی مکانیک، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

۲- استاد، گروه مهندسی مکانیک، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

*مشهد، صندوق پستی ۱۱۱۱-۹۱۷۷۵ niazmand@um.ac.ir

چکیده

پارگی آنوریسم آئورت شکمی در نتیجه مکانیزم سبب پیچیده همودینامیک جریان خون و نیروهای اعمالی در طول جداره شریان ایجاد می‌شود. در پژوهش حاضر، شبیه‌سازی عددی جریان خون در یک مدل تولیدشده از اسکن‌های سی‌تی آثروگرافی یک بیمار مبتلا به آنوریسم آئورت شکمی که دارای ترمومیز درون مجرایی نیز است، با درنظر گرفتن گرفته از جامد، انجام گرفته است. دیواره رگ توسط دو مدل ماده ایزوتropیک و غیرایزوتropیک مدل سازی شده است. به طور خاص، این مطالعه اثر غیرهمگنی دیواره شریانی را با توجه به نوع ماده دیواره بررسی می‌کند. نتایج نشان می‌دهند که برخلاف مطالعات برمنای محاسبات تنش جامد که پیک فشار سیستولی را به درون مجرای اعمال می‌کنند، در روش برهم‌کنش سیال-جامد، زمان رخداد پیک تنش دیواره در زمانی بین پیک سرعت و فشار سیستولی است. همچنین نتایج نشان می‌دهند که مدل‌های ماده ایزوتropیک بر مبنای ضخامت دیواره یکنواخت، در مقایسه با ماده غیرایزوتropیک بر مبنای ضخامت دیواره متغیر، تنش دیواره را به گونه قابل ملاحظه‌ای کمتر پیش‌بینی می‌کنند. مکان پیک تنش در تمامی مدل‌ها، جایی بر دیواره خلفی نزدیک بیشینه قطر آنوریسم اتفاق افتاده و گستره مکانی تنش‌های بالای دیواره در دیواره‌های با ضخامت متغیر، وسیع تر است. این امر به همراه بالاتر بودن مقادیر تنش‌ها، بیان می‌کند که خطر پارگی در دیواره با ضخامت متغیر، بیشتر از دیواره با ضخامت یکنواخت است.

اطلاعات مقاله

مقاله پژوهشی کامل

دریافت: ۰۴ خرداد ۱۳۹۳

پذیرش: ۰۷ تیر ۱۳۹۳

ارائه در سایت: ۰۶ مهر ۱۳۹۳

کلید واژگان:

آنوریسم آئورت شکمی

تنش دیواره

پیک تنش

برهم‌کنش سیال-جامد

Fluid-Structure Interaction in a patient-specific abdominal aortic aneurysm: Effects of wall material model and heterogeneity on risk of rupture

Yaser Mesri, Hamid Niazmand*

Department of Mechanical Engineering, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran
*P.O.B. 91775-1111 Mashhad, Iran, niazmand@um.ac.ir

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper

Received 25 May 2014

Accepted 28 June 2014

Available Online 28 September 2014

Keywords:
Abdominal Aortic Aneurysm
wall stress
peak stress
Fluid-Structure Interaction (FSI)

ABSTRACT

Rupture of abdominal aortic aneurysm is a result of the relatively complex hemodynamic forces that are exerted along the arterial walls. In the present study, numerical simulations of blood flow in a patient-specific model are performed employing the fluid-structure interaction method. The aneurysm model is reconstructed from CT angiographic scans from a patient diagnosed with abdominal aortic aneurysm, which also contains an intraluminal thrombus. Both isotropic and anisotropic material models are considered for arterial wall. In particular, the effects of arterial wall heterogeneity with respect to its material model are examined. Results indicate that unlike the computational solid stress method, which exerts the peak systolic pressure to the inner surface of the arterial wall, FSI method predicts the time of peak wall stress between the times of peak systolic velocity and pressure. Results also indicate that the isotropic material model with uniform wall thickness as compared to the anisotropic material model with variable wall thickness significantly underestimate wall stresses. The peak wall stress in all models are located somewhere on the posterior wall near the maximum diameter of AAA and the extent of the region of higher wall stresses are larger in models with variable wall thickness as compared to the uniform wall thickness. This fact along with the higher values of wall stress for variable wall thickness models, increase the rupture risk of the variable wall thickness model as compared to the models with uniform wall thickness.

Please cite this article using:

Y. Mesri, H. Niazmand, Fluid-Structure Interaction in a patient-specific abdominal aortic aneurysm: Effects of wall material model and heterogeneity on risk of rupture, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 14, No. 11, pp. 115-126, 2014 (In Persian)

برای ارجاع به این مقاله از عبارت ذیل استفاده نمایید:

۱- مقدمه

آنوریسم آئورت شکمی^۱ یکی از مهم‌ترین بیماری‌های عروقی است که با افزایش ۵۰ درصدی در قطر بخشی از سرخرگ آئورت که میان شریان‌های کلیوی و انسداد ایلیاک واقع شده است، ایجاد می‌شود [۲,۱]. مطالعات متعدد نشان می‌دهد که علاوه بر عوامل ژنتیکی، پدیده‌های متفاوت مکانیکی نیز در پیدایش و رشد آنوریسم مؤثرند. این عوامل عبارتند از: رژیم جریان [۳]، هندسه رگ و ویژگی‌های مکانیکی دیواره شریان [۴]. آنوریسم با تحریب الاستین و رشد و تغییر شکل کلائزن در دیواره شریان آغاز شده که در نهایت منجر به کاهش انعطاف‌پذیری دیواره می‌شود [۵]. بررسی‌های بسیار نشان می‌دهند که مقدار تغییر مکان دیواره به طور مستقیم با کشسانی آن متناسب است [۶].

عموماً خطر پارگی آنوریسم برمبنای قطر بیشینه آن سنجیده می‌شود. جراحان قطر بحرانی $5/5\text{cm}$ را به عنوان یک معیار برای عمل جراحی آنوریسم به کار می‌برند [۷, ۸]. هرچند که پژوهش‌های اخیر از دقت پایین این معیار خبر داده‌اند [۹]، و موارد متعددی [۱۰, ۱۱] از پارگی‌هایی در قطرهای کمتر از $5/5\text{cm}$ ، به ویژه در بانوان [۱۲] گزارش شده است.

مهم‌ترین عامل مکانیکی مرتبط با پارگی آنوریسم آئورت شکمی، تنش دیواره است که اغلب به صورت تنش وون میز^۲ اعمالی بر دیواره اندازه‌گیری می‌شود [۱۳]. از دیدگاه بیومکانیکی، پارگی زمانی اتفاق می‌افتد که تنش ناشی از محیط فیزیولوژیکی از حد استحکام دیواره شریانی بیمار تجاوز کند. روشن است که میزان استحکام دیواره آنوریسم در بیماران مختلف، متفاوت است. رغوان و همکاران [۱۴]، گزارش دادند که تنش شکست در نمونه‌های مختلف آنوریسم آئورت شکمی، به صورت موضعی می‌تواند از مقدار $33/6\text{N/cm}^2$ تا $235/1\text{N/cm}^2$ تغییر کند.

مدل‌های عددی اولیه در رابطه با بیماری آنوریسم آئورت شکمی برمبنای محاسبات تنش جامد^۳ بنا نهاده شده بود که در آن فقط فشار ناشی از جریان خون را، بدون در نظر گرفتن سیال در مجا به دیواره‌ها اعمال می‌کردند [۵, 15-22]. فیلینگر و همکاران [۲۳] به کمک این روش نشان دادند که محاسبات تنش برای پیش‌بینی خطر پارگی ۱۲ درصد دقیق‌تر از روش قدرت بیشینه است.

در پیش‌برد تلاش‌ها برای دست‌یابی به شرایط واقعی‌تر از رژیم جریان و اثر دیواره در آنوریسم آئورت شکمی، مطالعات گوناگونی برمبنای روش برهم-کنش سیال - جامد انجام پذیرفته است. ولتر و همکاران [۲۴] به شبیه‌سازی برهم‌کنش سیال - جامد آنوریسم آئورت شکمی با فرض ضخامت یکنواخت دیواره و به کارگیری ماده هایپرالاستیک^۴ پرداختند. همفری و تیلور [۲۵] بر این نکته تأکید کردند که در نظر گرفتن اثر دیواره در تعیین شرایط جریان

برای آنوریسم‌های آئورت شکمی، مناسب‌تر از فرض دیواره صلب است.

از پژوهش‌های مهم انجام شده در زمینه آنوریسم آئورت شکمی، شبیه-سازی انجام گرفته برمنای برهم‌کنش سیال - جامد توسط اسکاتی و همکاران [۲۶] است که در آن از یک هندسه ایده‌آل آنوریسم آئورت شکمی با ضخامت متغیر دیواره استفاده شده است. آن‌ها بیان کردند که عدم تقارن در هندسه و همچنین ضخامت متغیر دیواره، منجر به تنش‌های مکانیکی بالاتر و افزایش خطر پارگی آنوریسم در مقایسه با فرض دیواره یکنواخت می‌شود. همچنین دیواره رگ به صورت ماده‌ای ایزوتروپیک فرض شده است و اثر وجود انسداد

1- Abdominal Aortic Aneurysm (AAA)

2- Von Mises

3- Computational Solid Stress (CSS)

4- Hyperelastic

ایلیاک که برمبنای نتایج آزمایشگاهی دیلانو و همکاران [۲۷] توزیع تنش در دیواره را به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهد، در نظر گرفته نشده است. اسکاتی و همکاران در یک پژوهش دیگر [۲۸]، یک مطالعه نسبتاً جامع از مدل‌های واقعی بیمار انجام دادند و همچنین با مقایسه دو روش تنش جامد و برهم-کنش سیال - جامد در ارزیابی تنش‌های دیواره، نشان دادند که در مدل‌های با ترومبوzuز درون مجرایی^۵، خطر پارگی در دیواره خلفی^۶ بیشتر بوده و در جایی متفاوت از مکان بیشینه قطر است.

رودریگر و همکاران [۴] که تأثیر عدم تقارن و غیرایزوتروپیک بودن ماده دیواره را با اعمال یک فشار درون مجرایی بدون در نظر گرفتن جریان در داخل رگ مورد مطالعه قرار دادند، همچنان ضخامت دیواره را ثابت فرض کردند.

ریسلند و همکاران [۲۹] به مطالعه برهم‌کنش سیال - جامد در دیواره غیرایزوتروپیک در دو مدل واقعی بیمار پرداختند و مقایسه‌ای از تنش دیواره برای دو ماده ایزوتروپیک و غیرایزوتروپیک را ارائه دادند. مدل‌های مورد استفاده آن‌ها دارای یک ترومبوzuز درون مجرایی بود که از مدل ماده ایزوتروپیک خطی برای بیان رفتار آن‌ها استفاده شده است. تحقیق ریسلند از آن جهت حائز اهمیت است که مدل تقریباً دقیق‌تری نسبت به محدود مدل-های غیرایزوتروپیک ارائه شده برای آنوریسم آئورت شکمی ارائه داده است. آن‌ها نیز به پیش‌بینی تفاوت تنش‌ها در دو مدل ماده با فرض ضخامت یکنواخت دیواره پرداختند.

مطالعات اخیر انجام شده به روش برهم‌کنش سیال - جامد، مشخصه‌های دیگری از آنوریسم آئورت شکمی را مورد بررسی قرار داده‌اند. وانگ و همکاران [۳۰] تأثیر تغییر لزجت را بر تنش دیواره موردن بررسی قرار داده‌اند. تأثیر ترومبوzuز درون مجرایی در یک مدل واقعی از آنوریسم آئورت شکمی با مدل ماده ایزوتروپیک، توسط پولزر و همکاران [۳۱] مورد مطالعه قرار گرفته است. ریموند و همکاران [۳۲] اثر بافت اطراف آئورت را بر تنش و جابه‌جایی دیواره بررسی کردند.

در مقاله مروری همفری و هلزپفل [۳۳] که دو محقق بر جسته در زمینه آنوریسم‌های آئورت شکمی هستند، مطالعات عددی دیگری نیز مورد بررسی قرار گرفته‌اند که خلاصه این مطالعات در جدول ۱ آمده است. این جدول نشان می‌دهد که قریب به اتفاق مطالعات انجام شده بر آنوریسم‌ها، ضخامت دیواره را یکنواخت فرض کرده‌اند. دو مدلی که در آن‌ها حل عددی بر مبنای دیواره را یکنواخت فرض کرده‌اند. دو مدلی که در آن‌ها حل عددی بر مبنای ضخامت متغیر دیواره انجام گرفته است، یا برمبنای مطالعه برهم‌کنش سیال - جامد انجام نگرفته‌اند (تحقیق گسر و همکاران [۳۴]) و یا از یک مدل ایده‌آل برای مدل‌سازی آنوریسم استفاده شده است (تحقیق اسکاتی و همکاران [۲۶]).

با توجه به بررسی‌های یاد شده در بالا، مطالعاتی که در طول زمان بر آنوریسم‌های آئورت شکمی انجام گرفته است، به صورت گام به گام، تحلیل شرایط جریان و اثرات دیواره را بهبود بخشیده‌اند. به دلیل وجود شرایط واقعی در مطالعات مربوط به محیط فیزیولوژیک و عدم امکان تغییر آن‌ها توسط محققین، اغلب این مطالعات اثر عواملی نظیر مدل ماده دیواره و هندسه‌های مختلف را بر پیش‌بینی‌های تنش دیواره، بررسی کرده‌اند. همان‌طور که گفته شد، مطالعات فراوانی در گذشته با استفاده از روش تنش جامد برای پیش-بینی تنش دیواره، انجام گرفته است. مطالعات جدیدتر در چندین سال اخیر به سمت استفاده از روش برهم‌کنش سیال - جامد سوق پیدا کرده است که به

5- Intra-Luminal Thrombus (ILT)

6- Posterior

جدول ۱ مطالعات در طول زمان برمنای روش‌های اجزا محدود و برهم کنش سیال - جامد و فرضیات پیرامون آن‌ها (برگرفته از جدول ۳ در مطالعه همفری و هلزاپل [33])

مقاله	ضخامت دیواره	ماده دیواره	ماده ترمومبوز	ملاحظات
رغوان [15] (2000)	ایزوتروپیک	یکنواخت	—	برهم کنش بهتر از قطر مطالعات FSI اولیه
فیلیگر [35] (2002)	ایزوتروپیک	یکنواخت	—	تنش
ولنز [36] (2005)	ایزوتروپیک	یکنواخت	—	مطالعات
لو [24] (2007)	ایزوتروپیک	یکنواخت	ایزوتروپیک	ایزوتروپیک
اسپیلمان [37] (2007)	ایزوتروپیک	یکنواخت	غیرخطی	هندسه ایده‌آل FSI هندسه ایده‌آل
اسکاتی [26] (2008)	ایزوتروپیک	متغیر	—	رودریگز [4] (2008)
ریسلند [29] (2009)	غیرایزوتروپیک	یکنواخت	ایزوتروپیک خطی	ایزوتروپیک
درفمن [38] (2010)	غیرایزوتروپیک	یکنواخت	ایزوتروپیک	FSI ایده‌آل
مایر [39] (2010)	ایزوتروپیک	یکنواخت	ایزوتروپیک	ایزوتروپیک
گسر [34] (2010)	ایزوتروپیک	متغیر	سفتی متغیر	معادله (1) بیان می‌شود.

معادلات حاکم بر جریان خون، شامل معادلات ناویر-استوکس با فرض جریان آرام و غیرقابل تراکم است. از آنجا که آنورت شکمی در زمرة شریان-های بزرگ محسوب می‌شود، جریان را با تقریب قابل قبولی می‌توان نیوتونی در نظر گرفت [27]. حوزه سیال بر طبق مدل لاغرانژی-اویلری آدینا توسعه

معادله (1) بیان می‌شود.

$$\rho_f \frac{\partial v}{\partial t} + \rho_f ((v - w) \cdot \nabla) v - \nabla \tau_f = 0 \quad (1)$$

که در آن w بیانگر بردار سرعت حرکت شبکه ناشی از انقباض و اتساع جداره شریان است. ρ_f چگالی سیال و v بردار سرعت است. تنسور تنش سیال (τ_f) طبق رابطه (2) عبارت است از:

$$\tau_f = -p \delta_{ij} + 2\mu \epsilon_{ij} \quad (2)$$

که در آن نرخ کرنش (ϵ_{ij}) به صورت رابطه (3) تعریف می‌شود:

$$\epsilon_{ij} = \frac{1}{2} (\nabla v + \nabla v^T) \quad (3)$$

P فشار سیال، z_i دلتای کرونیک و μ ویسکوزیته سیال است. خون با چگالی $\rho_s = 1050 \text{ kg m}^{-3}$ و ویسکوزیته $\mu = 3/5 \times 10^{-3} \text{ Pa.s}$ [26]، مدل شده است.

مختصات جامد توسط یک دستگاه مختصات لاغرانژی بیان شده که در آن، ذرات توسط دستگاه مختصات متحرک دنبال می‌شوند. در حالت کلی معادله مومنتوم الاستودینامیک جامد را می‌توان به شکل رابطه (4) بیان کرد:

9- Large arteries

دو بخش اصلی تقسیم می‌شوند: مطالعات برمنای هندسه ایده‌آل و مطالعات برمنای هندسه واقعی بیمار. استفاده از هندسه‌های واقعی بیمار که شرایط واقعی تری از جریان و رفتار دیواره آنوریسم به ما ارائه می‌دهد، می‌تواند در توسعه دقیق‌تر هندسه‌های ایده‌آل در ارائه یک شاخص نهایی برای پارگی آنوریسم به کار رود.

در مطالعه حاضر، یک تحلیل از برهم کنش سیال - جامد برای هندسه سه‌بعدی مربوط به یک بیمار مبتلا به آنوریسم آنورت شکمی برمنای ضخامت متغیر دیواره ارائه شده است. همچنین اثر غیرهمگنی ضخامت دیواره در دو مدل ماده ایزوتروپیک مونی-ریولین¹ و غیرایزوتروپیک ارتوتروپیک² (بر پایه مدل مونی-ریولین) با یکدیگر مقایسه شده‌اند. همچنین ترمومبوز درون محراجی در دیواره شریانی مورد نظر قرار گرفته است و برخلاف تحقیق ریسلند و همکاران [29] که ترمومبوز را به صورت یک ماده ایزوتروپیک خطی مدل نموده‌اند، در این مطالعه از یک مدل ایزوتروپیک غیرخطی استفاده شده است. برای بررسی اثرات غیرهمگنی ضخامت دیواره بر همودینامیک جریان و رفتار دیواره، نتایج حاصله با نتایج شبیه‌سازی مدل‌های با ضخامت یکنواخت دیواره، مقایسه شده‌اند.

2- هندسه آنوریسم

در این پژوهش به منظور ایجاد مدل هندسی، از یک مدل واقعی از آنوریسم آنورت شکمی استفاده شده است. مدل یاد شده شامل یک ترمومبوز درون محراجی نیز است. عکس‌های مورد استفاده برای تولید هندسه واقعی، اسکن-های سی‌تی آنژیوگرافی³ متعلق به یک بیمار ۶۱ ساله مذکور در شهر مشهد است. مقاطع اسکن‌های سی‌تی آنژیوگرافی توسط نرم‌افزار پردازش تصویر می‌میکس⁴ به هندسه سه‌بعدی تبدیل شده‌اند. سپس نرم‌افزار سالیدور کس⁵ برای تولید صفحات هندسی برای تهییه یک ورودی مناسب برای نرم‌افزار آدینا⁶ مورد استفاده قرار گرفته است. شکل ۱ هندسه نخستین بازسازی شده از عکس‌های سی‌تی اسکن را نشان می‌دهد که مجرای شریانی و ترمومبوز داخلی جداسازی شده‌اند. قابل توجه است که برای نمایش حوزه سیال، بخشی از ترمومبوز در ابتدا و انتهای شریان نمایش داده نشده است. دیواره شریانی نیز توسط نرم‌افزار سالیدور کس تولید می‌شود که مجرای شریانی و ترمومبوز داخلی را پوشش خواهد داد. در مدل سازی دیواره شریانی، یک ضخامت یکنواخت به میزان $1/5\text{mm}$ و یک ضخامت متغیر در گستره $0/5\text{-}1/5\text{mm}$ برای دیواره آنوریسم براساس مطالعه اسکاتی و همکاران [26] در نظر گرفته شده است. این ضخامت متغیر برمنای فرض حجم ثابت دیواره⁷ است و با تغییرات فاصله دیواره از خط مرکز⁸ شریانی تغییر می‌کند.

3- معادلات حاکم

شکل 2 شامل یک حوزه سیال Ω^F است (2-الف)، که بیان گر مجرای شریانی و یک حوزه جامد، Ω^S ، که متشكل از دیواره آنوریسم و ترمومبوز درون محراجی است (2-ب).

1- Mooney-Rivlin

2- Orthotropic

3- CT Angiography

4- Mimics v 10.2, Materialise Inc., Leuven, Belgium

5- Solidworks 2013

6- ADINA(v8.9, adina R&D, inc., watertown, MA)

7- Constant wall volume

8- Centerline

که در آن Ψ چگالی انرژی کرنشی، I_1 اولین متغیر از سمت چپ تانسور کوچی- گرین¹ و مقادیر $\alpha = 17/4 \frac{N}{cm^2}$ و $\gamma = 188/1 \frac{N}{cm^2}$ بربمنای اطلاعات تجربی انتخاب شده‌اند [22].

به علاوه در مدل سازی غیرایزوتropیک، مدل تابع نمایی انرژی کرنشی، توسط رسیلنند و همکاران [29] با به کارگیری مدل ارتوتروپیک توسعه داده شده توسط هلزاپفل و همکاران [40] برای دیواره‌های شریانی چند جداره به مدل سازی برهم کنش سیال - جامد تطبیق داده است. آن‌ها بافت را به صورت یک ماده کامپوزیتی تقویت شده با الیاف مدل کردند که این الیاف مرتبط با سطح کلازنی ماده هستند، بنابراین تابع انرژی کرنشی برای دیواره آنوریسم آئورت شکمی، به صورت زیر درآمده است. طبق روابط (6) تا (8)

داریم:

$$\Psi_2 = \Psi_{iso} + \Psi_{aniso} \quad (6)$$

$$\Psi_{iso} = C_1(I_1 - 3) + C_2(I_1 - 3)^2 + D_1(\exp\{D_2(I_1 - 3)\} - 1) \quad (7)$$

$$\Psi_{aniso} = \frac{k_1}{2k_2} \sum_{i=4,6} (\exp\{k_2(J_i - 1)^2\} - 1) \quad (8)$$

به طوری که طبق رابطه (9):

$$J_4 = C_{ij}(n_a)_i(n_b)_j, \quad J_6 = C_{ij}(n_a)_j(n_b)_i \quad (9)$$

C_{ij} تانسور تغییر شکل کوچی- گرین و n_a و n_b جهت‌های الیاف هستند که توسط زوایای β_a و β_b تعریف می‌شوند، که زوایای انحراف از محورهای ماده هستند. رسیلنند و همکاران [29] این پارامترها را گزارش داده‌اند که مقادیر آن‌ها در جدول 2 آمده است.

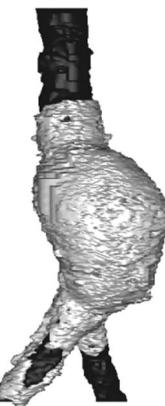
ترومبوز درون مجرایی از انباست فیبرین، سلول‌های خونی، پلاکت‌ها و پروتئین‌های خونی، در دیواره درونی شریان بوجود می‌آید. قریب به اتفاق مطالعات پیشین، رفتار ماده ترومبووز درون مجرایی را به صورت یک ماده الاستیک خطی گزارش داده‌اند [44-41,29]. در مطالعات آزمایشگاهی جدیدتر، رفتار ترومبووز به صورت یک ماده هایپرالاستیک نو- هوکین² گزارش داده شده است که نزدیکی فراوانی به مدل الاستیسیته خطی دارد. با پیروی از مطالعه مایر و همکاران [39]، ترومبووز به عنوان یک ماده هایپرالاستیک مدل شده که تابع چگالی انرژی کرنشی آن به صورت رابطه (10) است:

$$\Psi_3 = \mu(I_1 - 3) + \frac{\mu}{k}(J^{-k} - 1) \quad (10)$$

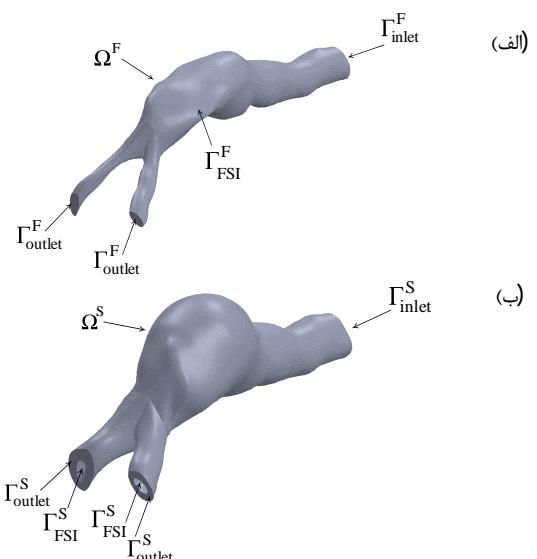
که J زاکوبین تانسور تغییر شکل بوده و ثابت‌های μ و k براساس اطلاعات آزمایشگاهی است ($k = 4/5$ و $\mu = 18/0 kPa$).

4- شرایط مرزی

حوزه سیال همان‌طور که در شکل 2- الف آمده است، شامل سه قسمت ورودی Γ_{inlet}^F ، خروجی Γ_{outlet}^F و سطح تماس سیال- جامد Γ_{FSI}^F است. شرط مرزی اعمالی در ورودی، یک پروفیل سرعت وابسته به زمان با عدد رینولدز متوسط برابر با 401 و در خروجی یک فشار پالسی است که شکل موج آن‌ها برای یک چرخه قلبی در شکل 3 ارائه شده است. این پروفیل‌ها به روش اولتراسوند داپلر برای آنوریسم آئورت شکمی استخراج شده است [26]. ملاحظه می‌شود که پیک جریان سیستولی در $t/T = 0/5$ ، رخ می‌دهد (شکل 3-الف)، در حالی که، پیک فشار سیستولی در $t/T = 0/6$ اتفاق می‌افتد (شکل 3-ب). عدد ومرسلی که مشخصه‌های فرکانس جریان، هندسه مدل و

شکل 1 هندسه نخستین بازسازی شده از اسکن‌های سی‌تی آثیوگرافی. رنگ سیاه مربوط به سیال خون و رنگ خاکستری بینگ ترومبووز درون مجرایی است (توضیح: ترومبووز درون مجرایی در تمام طول شریان گستردگی شده است و برای نمایش حوزه سیال بخش‌هایی از آن در ابتداء و انتهای شریان نمایش داده نشده‌اند).

شکل 2 هندسه مدل برای (الف) حوزه سیال (ب) حوزه جامد

$$\nabla \cdot \tau_s + f_s^B = \rho_s d_s \quad (4)$$

که ρ_s چگالی دیواره شریان، τ_s تانسور تنش جامد، f_s^B نیروهای حجمی بر واحد حجم و d_s شتاب محلی جامد است

تاکنون تلاش‌های فراوانی برای مشخص کردن رفتار ماده دیواره انجام پذیرفته است. مطالعات بسیاری از رفتار دیواره براساس الاستیسیته خطی گزارش شده که این مطالعات شامل مدل سازی کل آنوریسم با یک سفتی یکسان یا با سفتی‌های متفاوت بوده است. همچنین آزمایشات، رفتار ماده دیواره آنوریسم را به دو صورت الاستیک ایزوتروپیک غیرخطی (هایپرالاستیک) و غیرایزوتروپیک گزارش داده‌اند. در مطالعه حاضر، از دو مدل ایزوتروپیک و غیرایزوتروپیک برای مدل سازی رفتار ماده دیواره استفاده شده است. مدل ماده مونی- رویلین که یک پاسخ ایزوتروپیک غیرخطی و هایپرالاستیک را برای توابع چگالی انرژی کرنشی ارائه می‌دهد، برای دیواره آنوریسم در معادله (5) ارائه شده است:

$$\Psi_1 = \alpha(I_1 - 3) + \gamma(I_1 - 3)^2 \quad (5)$$

1- Cauchy-Green
2- Neo-Hookean

جدول 2 مقادیر پارامترهای ماده برای مدل ماده غیرایزوتروپیک

β_b (deg)	β_a (deg)	k_2	k_1 (kPa)	D_2	D_1 (kPa)	C_2 (kPa)	C_1 (kPa)	پارامتر
265	5	94/75	1/886	53/46	0/0487	164/9	8/888	مقدار

جامد برایرنده، (2) نیروی سطحی سیال در مرز به عنوان بارهای سطحی جامد عمل می‌کند، (3) سیال از شرط عدم لغزش پیروی می‌کند. این شرایط توسط معادلات (11)، (12) و (13) بیان شده‌اند.

$$d_F = d_S \quad (11)$$

$$\eta \cdot \sigma_F = \eta \cdot \sigma_S \quad (12)$$

$$d_F = d_S \quad (13)$$

در این معادلات d جابه‌جایی، σ تانسور تنشن، η جهت عمود بر مرز و زیرنویس‌های F و S نیز مربوط به خواص سیال و جامد است.

5- ملاحظات عددی

معادلات کاملاً همبسته¹ سیال و جامد، توسط نرم‌افزار اجزا محدود آدینا حل شده‌اند که نرم‌افزار مفید و شناخته شده‌ای در حوزه دینامیک جریان خون و به خصوص برهم کنش سیال - جامد است [29, 26, 18, 4].

حوزه سیال از فرمولاسیون پترو- گالرکین²، برای میان‌یابی شرایط در بین المان‌ها استفاده می‌کند [47]. حوزه جامد از عملگرهای ثابت برای میانیابی فشار و عملگرهای دوخطی³ برای میان‌یابی تغییر مکان در هر المان جامد بهره می‌گیرد.

در این پژوهش، دو حوزه حل، در نرم‌افزار آدینا به صورت مستقیم⁴ با یکدیگر همبسته شده‌اند، که زمان بیشتری نسبت به روش تکرارشونده⁵ مورد نیاز است. روش همبستگی مستقیم در فرایند حل خود، ماتریس‌های سیال و جامد را با یکدیگر ترکیب می‌کند. انتگرال زمانی برای سرعت و شتاب از متدهای اولیل پسرو انجام می‌شود. از روش بالادست مرتبه دوم برای جملات جابه‌جایی و از روش خطی‌سازی نیوتون-رافسون برای خطی کردن معادلات استفاده شده است. ماتریس‌مودهای مورد استفاده، 50 تکرار در هر گام زمانی 0/004 ثانیه‌ای است. معادلات توسط یک حل‌کننده ماتریسی متفرق⁶ مبتنی بر روش حدی گاوس حل شده‌اند. ترانس نسبی برای تمام درجات آزادی به میزان 0/001 تنظیم شده است. شبیه سازی‌ها با یک رایانه با مشخصات⁷ مناسب انجام گرفته است. زمان شبیه سازی مورد نیاز برای یک چرخه از ضربان قلب با تعداد 250 گام زمانی، تقریباً در حدود 57 هسته- ساعت⁸ بوده است.

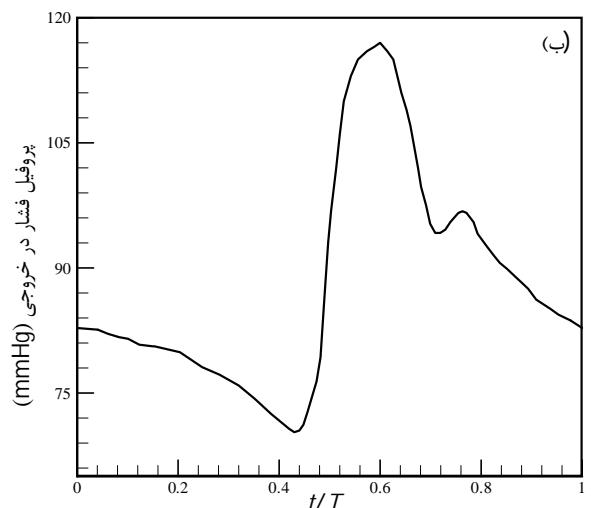
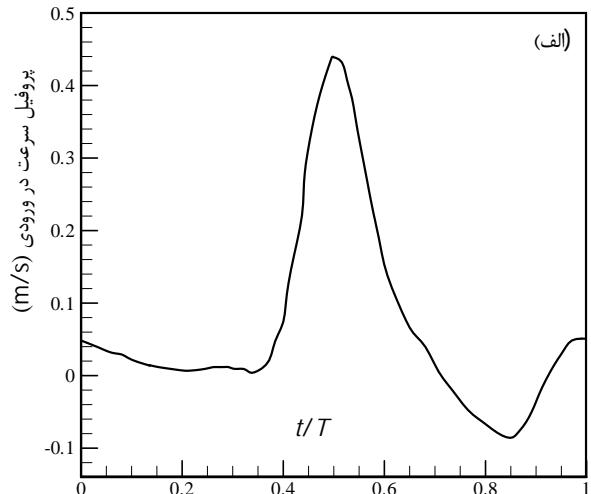
6- شبکه‌بندی

المان‌های خطی چهار وجهی که توسط آدینا ایجاد شده‌اند، برای گستته-سازی حوزه‌های سیال و جامد مورد استفاده قرار گرفته‌اند. جریان هنگامی به حالت تناوبی می‌رسد که تغییرات بین تناوب‌های مختلف به کمترین میزان بررسد. به عبارت دیگر، الگوی تناوبی یکسانی بین چرخه‌ها ایجاد شود. این

ویژگی‌های جریان ویسکوز را به هم مرتبط می‌کند، برابر 1/13 انتخاب شده است [45]. برای سطح تماس سیال- جامد Γ_{FSI}^F شرط مرزی غیرلغزشی، برای حوزه سیال اعمال می‌شود.

مرز حوزه جامد به سه قسمت ورودی Γ_{inlet}^S ، خروجی Γ_{outlet}^S و ناحیه تماس سیال- جامد Γ_{FSI}^S تقسیم شده که در شکل 2-ب نمایش داده شده است. مقاطع ورودی و خروجی از نظر تغییر مکان ثابت فرض شده‌اند، در حالی که درجات آزادی چرخشی آن‌ها محدود نشده است. این محدودیت تغییر مکان، به اندازه کافی از محفظه آنوریسم فاصله دارد تا تغییر شکل آنوریسم و تنفس ایجاد شده در آن را تحت تأثیر قرار ندهد. چون رگ توسط بافت‌ها و اندام‌ها احاطه شده است، یک فشار خارجی به میزان 12mmHg به سطح خارجی دیواره اعمال می‌شود [46].

نواحی تماس سیال- Γ_{FSI}^F و سیال- Γ_{FSI}^S ، حوزه‌های جامد و سیال را به یکدیگر مرتبط می‌کنند. در مرز حوزه جامد و سیال فرض می‌شود که: (1) جابه‌جایی سیال و

شکل 3 (الف) شکل موج سرعت، (ب) شکل موج فشار، (برگرفته از [26]). T زمان یک تناوب از ضربان قلب است.

1- Fully coupled

2- Petrov-Galerkin

3- Bilinear

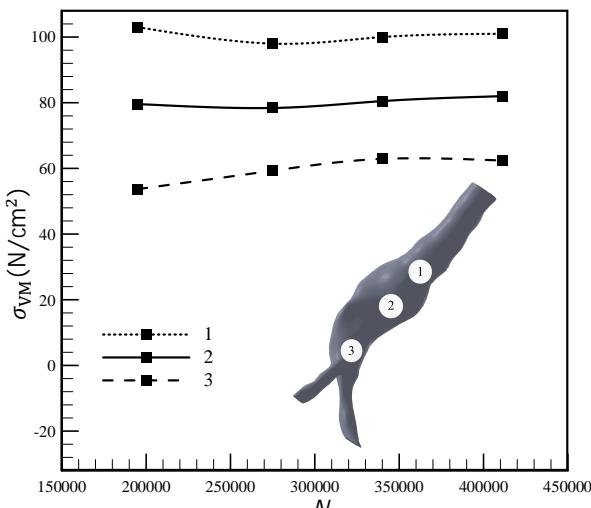
4- Direct

5- Iterative

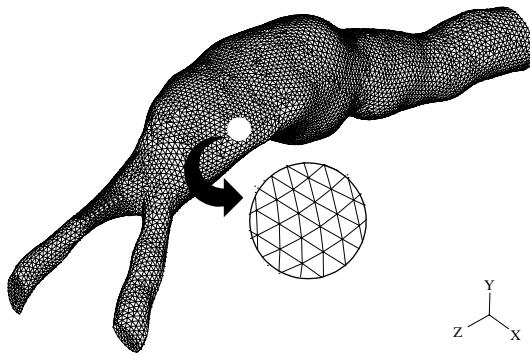
6- Sparse

7- Intel® Core™ i7-3770K CPU @ 3.50-3.90 GHz&32G(RAM)

8- CPU-hours

شکل 4 تغییرات تنش با افزایش تعداد المان‌های به کار رفته در شبیه سازی حوزه سیال در سه نقطه از آنوریسم

شکل 5 شبکه بندی حوزه سیال

چگونگی پراکندگی تنش‌های بیشینه در زمان پیک تنش به تصویر کشیده شده و با یکدیگر مقایسه شده‌اند. توزیعات بردارهای سرعت حوزه حل برای ارائه یک تصویر شماتیک از نوع حرکت سیال و مکان وقوع گردابهای و تأثیر آن‌ها بر تنش‌های دیواره، مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین برای درک بهتر نقش ماده دیواره در پیش‌بینی‌های تنش، یک مقایسه با در نظر گرفتن میزان تغییر مکان دیواره و تأثیر توابع چگالی انرژی کرنشی آن‌ها بر تنش دیواره انجام شده است.

از دیدگاه بیومکانیکی، ضخامت دیواره نقش برجسته‌ای را در توزیع تنش دیواره ایفا می‌کند و به عنوان یک فاکتور مهم در ارزیابی خطر پارگی تلقی می‌شود. پایین بودن کیفیت عکس‌های پزشکی برای یافتن میزان پراکندگی ضخامت دیواره شریانی، تلاش‌ها را به استفاده از نتایج حاصل از اطلاعات آزمایشگاهی سوق داده است. مطالعات مورفولوژیکی رغوان و همکاران [14] ضخامت میانگین $1/48\text{mm}$ را برای دیواره آنوریسم گزارش دادند و با توجه به این موضوع، در مطالعه حاضر، مدل‌هایی که در آن‌ها از فرض ضخامت یکنواخت دیواره استفاده شده است، دارای ضخامت یکنواختی به میزان $1/5\text{mm}$ می‌باشند. علاوه‌بر این، پیش‌بینی‌های تنش برمبنای ضخامت متغیر دیواره نیز در این مطالعه انجام گردیده است. تغییرات در ضخامت مدل دیواره با ضخامت متغیر، برمبنای فرض حجم ثابت دیواره انجام شده است. به بیان دیگر، هرچه فاصله دیواره از خط مرکز شریان بیشتر باشد، ضخامت دیواره

الگوی تناوی معمولًا بعد از طی شدن 5 تناب و زمانی حاصل می‌شود. برای اثبات استقلال نتایج از شبکه، تحلیل‌های برهم‌کنش سیال - جامد مختلفی برمبنای شرایط یاد شده در بالا، برای مدل غیرایزوتروپیک با ضخامت دیواره متغیر در شبکه‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفته است. برای حوزه جامد تعداد المان‌های چهار وجهی دارای ۵ گره گوناگون 66276 (496184 گره)، 95517 (140347 گره)، 116759 (275248 گره)، 178329 (340527 گره) و 201290 (51835 گره) در نظر گرفته شد. در مجموع تعداد 16 حل عددی برمبنای برهم‌کنش سیال - جامد مورد بررسی قرار گرفت. بیشینه تفاوت بین درشت‌ترین و ریزترین شبکه در هر دو حوزه حل، در حدود هفت درصد است. برای تعداد المان 97873 (142778 گره) انتخاب شده حوزه جامد، بیشینه خطای نسبی نسبت به دو شبکه ریزتر و درشت‌تر مجاور با تعداد المان 95517 (140347 گره) و 116759 (178329 گره)، در حدود یک درصد مشاهده شده است. با انتخاب این شبکه برای حوزه جامد و با انجام چهار حل عددی دیگر، تغییرات تنش در سه نقطه از مرز حوزه سیال برای شبکه‌های یاد شده سیال، در شکل 4 نشان داده شده است، که تفاوت بسیار جزئی بین دو شبکه نهایی ملاحظه می‌شود، بنابراین شبکه‌ای بینایینی با 359288 المان چهاروجهی (65451 گره) برای شبیه‌سازی جریان در حوزه سیال مورد استفاده قرار گرفت. شایان یاد است که نتایج گزارش شده در شکل 4 برای زمان پیک سرعت ورودی در شکل 3-الف است. چون ترومبوز به سطح دیواره چسبیده، حوزه جامد که شامل دو ناحیه دیواره و ترومبوز است، در نرمافزار با دو بدن¹ مجزا مدل شده و این دو بدن در سطح تماس خود، با مشاهی تقریباً یکسان به یکدیگر مرتبط² شده‌اند. این شرط، تغییر مکان و نیروهای اعمالی در سطح تماس را برای هر دو ناحیه یکسان می‌کند. این انتخاب، دقت حل‌های موجود را بهبود بخشیده است [48].

برای اطمینان از استقلال نتایج سایر مدل‌های سیال و جامد از شبکه، با روشهای مشابه تعداد شبکه‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفت و نتایج برای شبکه‌های مستقل از گره، گزارش شده‌اند. شکل 5 نشان دهنده شبکه‌بندی حوزه سیال با 359288 المان چهاروجهی (65451 گره) است.

7- نتایج

در تحقیقات گذشته، تنش برشی دیواره³ به عنوان عامل پارگی آنوریسم‌ها تلقی می‌شد و نتایج برمبنای تغییرات تنش برشی در حوزه حل گزارش می‌شدند. با توسعه مطالعات بر آنوریسم‌های آورت شکمی، نقش تنش وون‌میزز دیواره در پیش‌بینی خطر پارگی بیشتر آشکار شد و مشخص شد که تنش برشی دیواره در پیدایش و رشد آنوریسم و نه پارگی آن نقش دارد. در این مطالعه، تغییرات زمانی تنش دیواره (تنش وون‌میزز دیواره) برای یافتن زمان پیک تنش (زمان بالاترین خطر پارگی) مورد بررسی قرار گرفته است و این تغییرات، با در نظر گرفتن عواملی چون نوع ماده دیواره (ایزوتروپیک و غیرایزوتروپیک) و نوع ضخامت دیواره (یکنواخت و غیریکنواخت) با یکدیگر مقایسه شده‌اند. همچنین توزیعات مکانی این تنش‌ها بر دیواره، برای داشتن

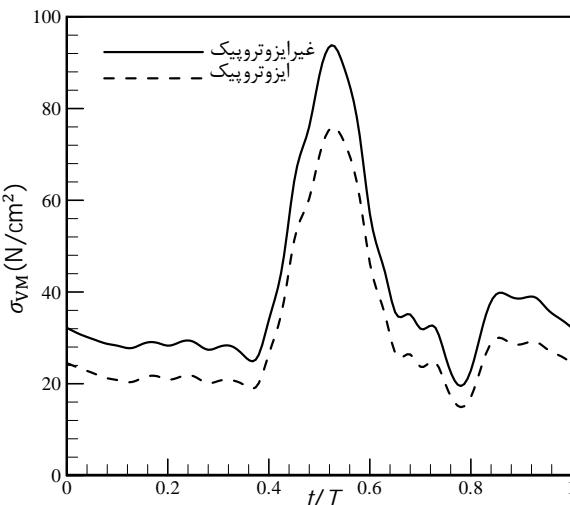
1- Body
2- Face Link
3- Wall Shear Stress

تغییرات زمانی تنش در هر دو نوع دیواره، شیاهت قابل توجهی را نشان می‌دهد.

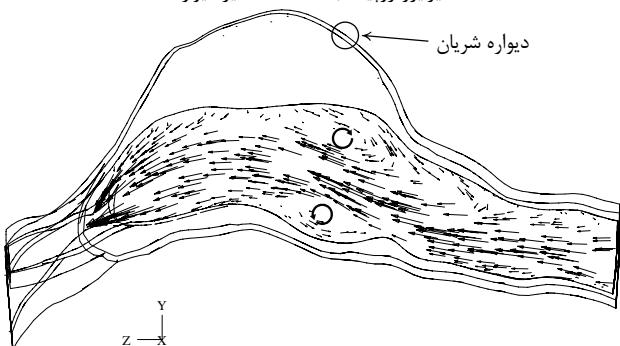
به عنوان یک نمونه از حوزه سرعت، توزیع بردارهای سرعت در زمان پیک

^۱ تنش در یک چرخه قلبی ($t/T=0/55$)، در شکل 8 برای صفحه سازیتال نمایش داده شده است. با توجه به این که پیک سرعت مانند شکل ۳-الف در زمان $t/T=0/5$ اتفاق می‌افتد، در زمان پیک تنش، پروفیل سرعت دارای شتاب شدید کاهنده است، که سبب گسترش ناحیه چرخشی موجود در مزرق مشترک با ناحیه ترومبوуз به بالادست جریان می‌شود. انتخاب صفحه سازیتال برای نمایش بردارهای سرعت، جهت نمایش بهتر گردابهای سرعت است که نقش مهمی را در افزایش فشار در مجرای سرخرگ و در نتیجه تنش دیواره ایفا می‌کنند. برای سایر مدل‌ها، تشکیل گردابهای در مکان‌های مشابه شکل 8 اتفاق می‌افتد و تفاوت آن‌ها در میزان شدت گردابه‌هاست.

توزیعات تنش دیواره در سطح بیرونی دیواره شریانی برای دو نوع ماده غیرایزوتروپیک و ایزوتروپیک در دیواره با ضخامت یکنواخت به ترتیب در شکل‌های ۹-الف و ۹-ب نشان داده شده است. در این مورد نیز توزیعات برای زمان پیک تنش $t/T=0/55$ به تصویر کشیده شده است. توزیع تنش در

شکل ۷ تغییرات زمانی بیشینه تنش دیواره برای هر دو مدل ماده ایزوتروپیک و غیرایزوتروپیک با ضخامت متغیر دیواره

شکل ۸ توزیع بردارهای سرعت برای صفحه سازیتال برای مدل غیرایزوتروپیک با ضخامت متغیر دیواره در زمان $t/T=0/55$. منطقه سفیدرنگ مشخص کننده حوزه جامد که قسمت عمده آن از ترومبوуз تشکیل شده و باقی آن دیواره شریانی است.

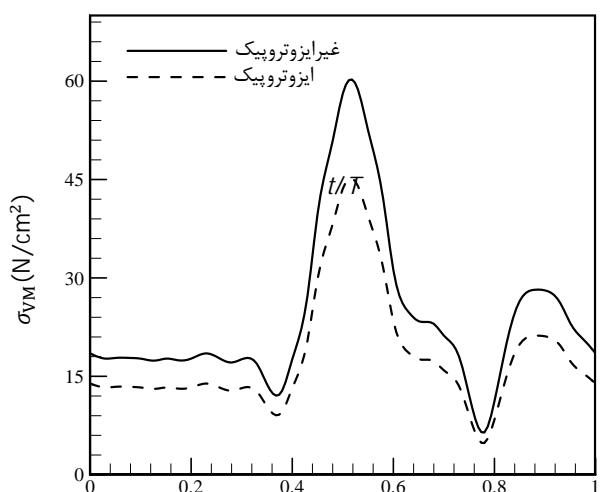
1-Sagittal

در آن ناحیه کمتر است. محدوده تغییرات ضخامت دیواره در این مطالعه بین $0/5-1/5\text{mm}$ می‌باشد که در مطالعه اسکاتی و همکاران [26] برای یک مدل هندسی ایده‌آل به کار گرفته شده است.

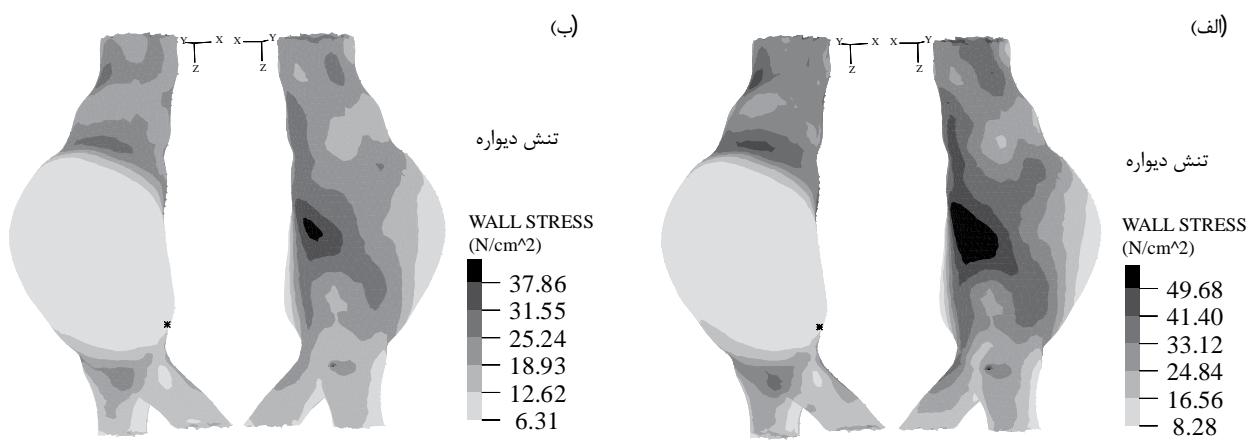
مقدار بیشینه تنش دیواره شریانی در هر گام زمانی در کل حوزه جامد، برای هر دو مدل ماده دیواره (ایزوتروپیک و غیرایزوتروپیک) در شکل‌های ۶ و ۷ نمایش داده شده است. شکل ۶ مربوط به مدل‌های ماده‌ای است که دیواره شریانی دارای ضخامت یکنواخت و شکل ۷ مربوط به دیواره‌های با ضخامت متغیر است. شکل ۶ بیان می‌کند که پیک تنش دیواره تقریباً در $t/T=0/55$ اتفاق می‌افتد. با توجه به پروفیل‌های سرعت و فشار در شکل ۳، این نقطه مربوط به مکانی بین پیک سرعت و فشار سیستولی است، جایی که سرعت و فشار نزدیک مقادیر بیشینه خود هستند. پس از آن، منحنی‌های تنش، یک افت سریع را تا $t/T=0/78$ تجربه می‌کنند. نوسانات دیگر در باقی چرخه قلی، ناشی از برهم‌کش نوسانات پروفیل‌های فشار و سرعت و رفتار ارجاعی دیواره است. وقوع پیک تنش در زمان پیک فشار سیستولی در مطالعات گذشته برمبنای محاسبات تنش جامد بوده است که شرایط جریان در محاسبات در نظر گرفته نمی‌شده است. حال آن‌که اسکاتی و همکاران [26] با مقایسه بین روش تنش جامد و برهم‌کنیش سیال-جامد، وقوع پیک تنش را در زمانی غیر از زمان پیک فشار تأیید می‌کند.

با توجه به شکل ۶ که گستره تغییرات تنش را برای مدل با ضخامت دیواره یکنواخت نشان می‌دهد، مقدار پیک تنش برای مدل ماده غیرایزوتروپیک به میزان ۳۸ درصد بیشتر از ماده ایزوتروپیک است، در حالی‌که الگوی تغییرات در دو مدل ماده تقریباً مشابه یکدیگر هستند.

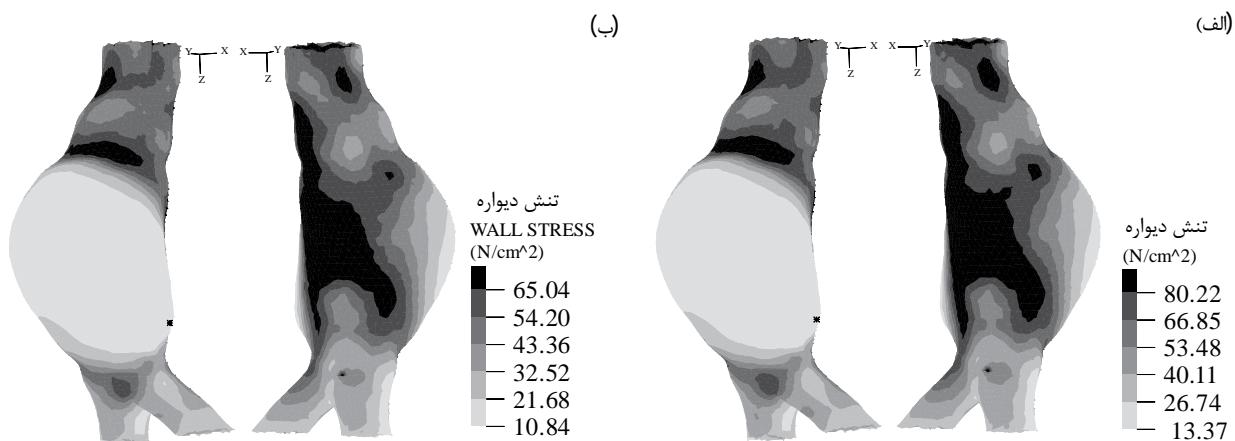
همان‌طور که گفته شد، توزیع تنش برای مدل دیواره با ضخامت متغیر، در شکل ۷ نمایش داده شده است. مشابه تغییرات تنش در دیواره با ضخامت یکنواخت، پیک تنش در زمان $t/T=0/55$ اتفاق می‌افتد و در مدل غیرایزوتروپیک در حدود ۲۷ درصد بیشتر از مدل ایزوتروپیک است. همچنین افزایشی در پیک تنش در حدود ۵۵ تا ۷۵ درصد برای هر دو مدل ماده نسبت به مدل‌های نظری خود با ضخامت یکنواخت مشاهده می‌شود. در مدل دیواره با ضخامت متغیر نیز روند تغییرات تنش برای هر دو مدل ماده تقریباً مشابه است. به علاوه در مقایسه با شکل ۶ ملاحظه می‌شود که الگوی

شکل ۶ تغییرات زمانی بیشینه تنش دیواره برای هر دو مدل ماده ایزوتروپیک و غیرایزوتروپیک با ضخامت یکنواخت دیواره

شکل 9 کانتور توزیع تنش برای (الف) ماده غیرایزوتروپیک و (ب) ماده ایزوتروپیک با ضخامت دیواره یکنواخت در زمان پیک تنش دیواره.

شکل 10 کانتور توزیع تنش برای (الف) ماده غیرایزوتروپیک و (ب) ماده ایزوتروپیک با ضخامت دیواره متغیر در زمان پیک تنش دیواره.

می‌دارد که تأثیر پروفیل‌های سرعت و فشار و زمان وقوع پیک آن‌ها بر زمان وقوع پیک تنش، بیشتر از مدل ماده و ضخامت دیواره است. همچنین افزایش 55 تا 75 درصدی مقادیر تنش در دیواره با ضخامت متغیر، بیان کننده این موضوع است که نقش ضخامت دیواره در بالا بردن سطح تنش‌ها، بسیار پررنگ‌تر از نقش مدل ماده است که موجب افزایش 27 تا 38 درصدی در تنش‌های دیواره می‌شود.

از ویژگی‌های آنوریسم‌ها انبساط نسبی‌ای است که حوزه سیال در محفظه آنوریسم پیدا می‌کند. این انبساط موجب ایجاد نواحی پرفشاری می‌شود که براساس آن‌چه در شکل 8 دیده می‌شود، سبب جدایش جریان شده و تشکیل نواحی چرخشی می‌دهد. این نواحی چرخشی شرایط غیر-فیزیولوژیکی را سبب می‌شوند که آن‌ها را از الگوهای جریان در یک آورت سالم متمایز می‌کند. ذرات موجود در جریان نظیر فیبرین، سلول‌های خونی، پلاکت‌ها و بروتنین‌های خونی در این نواحی گیر افتاده و با رسوب آن‌ها بیماری پیشرفت خواهد کرد. نوع الگوی جریان در آنوریسم، از آن جهت حائز اهمیت است که می‌تواند معیاری از احتمال پیشرفت این بیماری نیز باشد. به طوری که با توجه به شکل 8 می‌توان محل جدید تشکیل ترومیوز درون مجرایی را در مکان‌های وجود جریان‌های چرخشی پیش‌بینی کرد. شکل 11 که توزیعات تنش برشی دیواره را در حوزه سیال برای دیواره با ضخامت متغیر غیرایزوتروپیک در زمان پیک تنش دیواره نمایش می‌دهد، مؤید این مطلب بوده و بیان می‌دارد که در ناحیه آنوریسمی و بهخصوص در محل‌های تشکیل گردابه (در شکل 8) کمترین میزان تنش برشی به وقوع می‌پیوندد. حائز اهمیت است که توزیعات تنش وون میز دیواره در این مطالعه که مربوط به

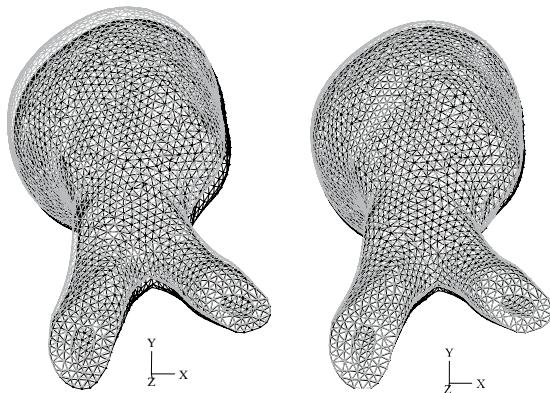
نمای قدامی¹ و خلفی از صفحه کرونال² با یک چرخش 30 درجه‌ای ارائه شده که تمامی نواحی روی دیواره قابل مشاهده باشد. توزیعات تنش مشابه‌ی نیز برای دیواره با ضخامت متغیر در شکل‌های 10-الف و 10-ب نمایش داده شده است.

8- بحث

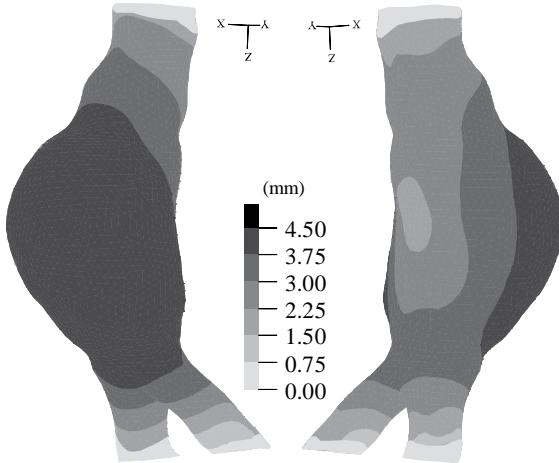
یک مدل واقعی از بیمار مبتلا به آنوریسم آورت شکمی، از اسکن‌های سی‌تی آنژیوگرافی تولید شده و با توجه به نوع ماده و ضخامت یکنواخت یا متغیر دیواره، شبیه‌سازی شده است. یکی از اهداف اصلی این مطالعه، تحلیل و مقایسه رفتار دیواره با فرض ماده ایزوتروپیک یا غیرایزوتروپیک است. ماده اول از یک مدل ایزوتروپیک هایپراستیک از نوع مونی-رولین بهره می‌برد که به تازگی در مطالعات متعددی استفاده شده است. با این وجود، گزارش‌های جدید انتشار یافته از تست دو محوره نمونه‌های آنوریسم آورت شکمی بیان می‌کنند که رفتار دیواره آنوریسم به رفتار یک مدل غیرایزوتروپیک نزدیک‌تر است. بر این اساس، یک مدل غیرایزوتروپیک برمبنای فرمولاسیون ارتوتروپیک به کار گرفته شده و با مدل ایزوتروپیک مورد مقایسه قرار گرفته است.

مقایسه شکل‌های 6 و 7 نشان می‌دهند که زمان وقوع پیک تنش در کل چرخه قلبی، برای هر چهار مدل تقریباً بر هم منطبق است. این نتیجه بیان

1- Anterior
2- Coronal

شکل 12 تغییر مکان دیواره با ضخامت متغیر برای ماده (الف) ایزوتropیک و (ب) غیرایزوتropیک. رنگ سیاه بیانگر موقعیت دیواره در شروع سیکل قلبی و رنگ خاکستری بیانگر موقعیت دیواره در زمان پیک تنش است.

شکل 13 کانتور توزیع تغییر مکان دیواره برای ماده غیرایزوتropیک با ضخامت دیواره متغیر در زمان پیک تنش دیواره.

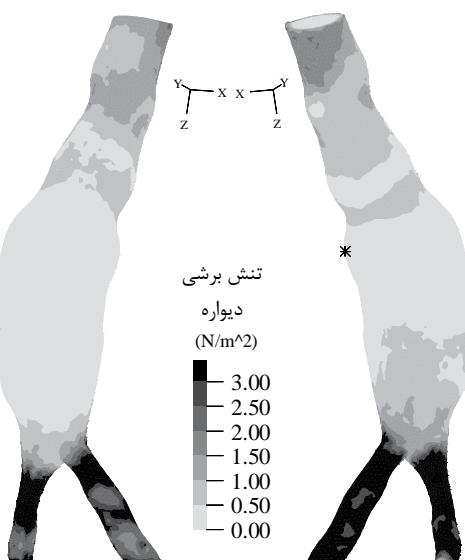
استفاده از ماده ایزوتropیک در مدل سازی‌ها، پیک‌های تنش و به عبارت دیگر خطر پارگی را کمتر تخمین می‌زنند. شکل 13 که مربوط به تغییر مکان دیواره متغیر غیرایزوتropیک در زمان پیک تنش است، تأیید می‌کند که به دلیل اینرسی بیشتر دیواره مجاور ناحیه ترومبوуз و اعمال نیروهای گردابی‌ای به ناحیه داخلی ترومبوуз، تغییر مکان دیواره قدامی بیشتر از تغییر مکان در سمت دیواره خلفی است. انتظار می‌رود که در صورت عدم وجود ترومبوуз در دیواره خلفی، به دلیل بالا بودن سطح کرنش‌ها، تنش‌های بالاتری مشاهده شود. پایین بودن سطح تنش‌ها در دیواره خلفی (شکل‌های 9 و 10) بیانگر اثر حفاظتی ترومبوуз از دیواره شریانی با وجود بالاتر بودن تغییرات مکانی است.

همان‌طور که از شکل‌های 9 و 10 مشهود است، مقادیر تنش برای هر دو ماده، در مدل با ضخامت دیواره متغیر بیشتر از مدل با ضخامت دیواره یکنواخت است. نازک‌تر شدن محلی دیواره در مدل با ضخامت دیواره متغیر نسبت به مدل با ضخامت دیواره یکنواخت، سبب می‌شود که با اعمال بارهای بیکسان بر دیواره، کرنش‌های بیشتری را برای دیواره‌های نازک‌تر شاهد باشیم که همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد، کرنش‌های بیشتر، در هر دو مدل ماده، سبب بیشتر شدن تنش ناشی از آن‌ها شده و علت افزایش تنش در مدل با ضخامت دیواره متغیر است. همچنین در دیواره‌های با ضخامت متغیر، گستره مکانی تنش‌های بالا در مقایسه با دیواره‌های با ضخامت یکنواخت، محدوده

موارد بحرانی‌ای است که خطر پارگی آنوریسم احساس می‌شود، اهمیت بیشتری از تنش برشی دیواره دارد. تنش برشی در پیدایش آنوریسم در اثر فساد سولولی دیواره و فرایند رشد آنوریسم دارای اهمیت بیشتری است.

از مقایسه شکل‌های 9 و 10 این نتیجه حاصل می‌شود که هر دو مدل ماده، تنش‌های بیشینه و کمینه را در مکان‌های نسبتاً مشابهی پیش‌بینی می‌کنند، بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که برای تخمین نواحی توزیع تنش، استفاده از مدل ماده ایزوتropیک می‌تواند تقریب قابل قبولی را ارائه دهد. این امر را برای تخمین مکان احتمالی پارگی در مطالعاتی که دارای زمان طولانی‌تر پردازش هستند، می‌توان مورد توجه قرار داد. زیرا استفاده از مدل ماده ایزوتropیک، زمان انجام محاسبات را به طور متوسط در حدود 13 درصد نسبت به محاسباتی که از مدل غیرایزوتropیک بهره می‌برند، کاهش می‌دهد. با این وجود، ماده غیرایزوتropیک رفتار دقیق‌تری از ماده دیواره شریانی را توصیف می‌کند.

همان‌طور که در شکل 12 مشاهده می‌شود، مدل ماده غیرایزوتropیک یک چرخش محسوس در تغییر مکان دیواره نسبت به ماده ایزوتropیک را پیش‌بینی می‌کند. شکل 12 تغییر مکان دیواره را در زمان پیک تنش $t/T=0.55$ نسبت به زمان $t/T=0$ برای هر دو مدل ماده با ضخامت متغیر دیواره، نشان می‌دهد. این امر می‌تواند ناشی از این حقیقت باشد که استحکام دیواره در جهات مختلف یکسان نیست. با توجه به هندسه نامتقارن آنوریسم، اهمیت این مطلب بیشتر می‌شود. به همین جهت مدل غیرایزوتropیک که استحکام‌های جهتی متفاوت را لحاظ می‌کند، تغییر مکان بیشتری را پیش‌بینی می‌نماید. به طوری که جایه‌جایی‌ها در مدل غیرایزوتropیک در حدود دو برابر مدل ایزوتropیک خواهد بود. همچنین میزان پیچش بیشتری در تغییر مکان دیواره شریانی، در مدل غیرایزوتropیک نسبت به مدل ایزوتropیک مشاهده می‌شود. جملات نمایی در مدل غیرایزوتropیک (معادلات 7 و 8)، نرخ تغییرات سریع‌تری در مقایسه با جملات درجه دوم مدل ایزوتropیک (معادله 5) دارند که این تفاوت‌ها در مقادیر بزرگ‌تر کرنش، محسوس‌تر خواهند بود که این موضوع، بالاتر بودن مقادیر تنش‌های دیواره در مدل ماده غیرایزوتropیک را نیز توضیح می‌دهد. بیشتر بودن مقادیر پیک تنش در مدل غیرایزوتropیک نسبت به مدل ایزوتropیک، بیانگر این موضوع است که

شکل 11 کانتور توزیع تنش برشی دیواره برای ماده غیرایزوتropیک با ضخامت دیواره متغیر در زمان پیک تنش دیواره

سرعت و فشار مورد استفاده در این تحقیق است. پروفیل سرعت و فشار سیستولی که مخصوص بیمار باشد، در این مطالعه استفاده نشده است. از آن-جا که پیک سرعت و فشار سیستولی در مکان و مقدار پیک تنش دیوار مؤثر است، برای بدست آوردن یک مکان دقیق تر پارگی، بهتر است شرایط مرزی سرعت و فشار در محاسبات برهم کنشن سیال-جامد مختص خود بیمار باشد. با این وجود در مطالعات مقایسه‌ای درباره چند بیمار مختلف، باید از یک پروفیل سرعت و فشار یکسان استفاده کرد.

مقدایر بالای تنش در دیواره خلفی، سبب می‌شود که تنش‌های نوسانی بیشتری (با توجه به نوسانی بودن چرخه قلبی)، در این نواحی اتفاق افتد و می‌تواند علاوه بر شکست مکانیکی که ناشی از بیشتر بودن تنش وون میزز در این نواحی است، بافت را از منظر دینامیکی، دچار شکست خستگی کند. ارزیابی خطر پارگی از نقطه نظر خستگی، نکته قابل ملاحظه‌ای است که می-تواند در مطالعات آینده مورد توجه قرار گیرد. اهمیت شکست خستگی در این است که با اعمال بارهای نوسانی، شکست می‌تواند در تنش‌هایی کمتر از استحکام شکست ماده اتفاق افتد، چرا که اثر کمکی تمرکز تنش‌های موضوعی در دیواره نیز می‌تواند سبب تسریع شود.

9- نتیجه‌گیری

این مقاله به بررسی عددی اثر متقابل جریان سیال و دیواره در یک مدل تولید شده از یک بیمار مبتلا به آنوریسم آنورت شکمی که دارای ترومبوز درون مجرایی نیز هست، می‌پردازد. این مدل از اطلاعات بیمارستانی مربوط به اسکن‌های سی‌تی آنژیوگرافی یک بیمار در شهر مشهد تولید شده است. اثر دو مدل ماده ایزوتروپیک و غیرایزوتروپیک برای جنس دیواره و ضخامت دیواره یکنواخت و متغیر، بر پیش‌بینی تنش دیواره مورد مطالعه قرار گرفته است.

نتایج حاصل از شبیه‌سازی عددی جریان خون در مدل واقعی از آنوریسم با درنظر گرفتن برهم کنشن سیال-جامد نشان می‌دهند که پیک تنش دیواره در بین پیک سرعت و فشار سیستولی رخ می‌دهد. استفاده از دو مدل ماده در تحلیل‌ها، این حقیقت را آشکار می‌کند که ماده غیرایزوتروپیک، تنش‌های دیواره بیشتری نسبت به مدل ماده ایزوتروپیک پیش‌بینی می‌کند.

در نظر گرفتن ضخامت متغیر دیواره در نواحی مختلف آنوریسم، تنش‌های بالاتری در حدود ۷۵ تا ۵۵ درصد نسبت به مدل دیواره یکنواخت در هر دو مدل دیواره را نشان می‌دهد؛ بنابراین استفاده از مدل ماده غیرایزوتروپیک با ضخامت متغیر دیواره، بالاترین مقادیر تنش‌های دیواره را پیش‌بینی کرده و از آن جایی که این مدل به شرایط واقعی بافت و هندسه آنوریسم نزدیک‌تر است، نتایج حاصل از آن قابلیت اطمینان بیشتری خواهد داشت.

کم بودن مقادیر تنش در اطراف ترومبوز بیانگر اثر حفاظتی آن از دیواره مجاور خود است و سبب انتقال پیک تنش به دیواره خلفی خواهد شد. اگرچه پیش‌بینی پیک تنش در مکان بیشینه قطر در مطالعه حاضر نمی‌تواند مؤید معیار بیشینه قطر برای خطرناک بودن یک آنوریسم آنورت شکمی باشد، با این وجود این نتیجه را حاصل می‌کند که تعریف یک شاخص مناسب‌تر برای تشخیص مکان پارگی، که نوع هندسه آنوریسم و به تبع آن تنش دیواره را با هم در نظر گیرد، می‌تواند در تشخیص سریع‌تر کلینیکی مفید باشد.

وسعی تری را نشان می‌دهد، که از جایی در نزدیکی قطر ماکزیم آغاز شده و تا نزدیکی ناحیه بالایی¹ امتداد می‌یابد (شکل‌های ۹ و ۱۰). وجود یک محدوده گسترده‌تر تنش به همراه مقادیر بالاتر تنش‌ها، سبب می‌شود که مدل‌های با ضخامت دیواره متغیر آسیب‌پذیری منطقه‌ای وسعی تری داشته باشند. از آن‌جا که مدل با ضخامت متغیر دیواره به شرایط واقعی بدن بیمار نزدیک‌تر است، این نکته حاصل می‌شود که این مدل برای ارزیابی خطر پارگی، تحلیل محتاطانه‌تری در زمینه آنوریسم آنورت شکمی از دیدگاه بیشینه تنش را ارائه می‌دهد.

با توجه به شکل‌های ۹ و ۱۰ مشاهده می‌شود که شبیه‌سازی‌های کامپیوترا، پیک تنش را در جایی نزدیک قطر بیشینه آنوریسم و در مکانی غیر از مکان وجود ترومبوز درون مجرایی (در دیواره خلفی که این دیواره در سوی مخالف ترومبوز قرار دارد و بر روی ستون فقرات آرمیده است) پیش-بینی کرده‌اند. وجود پیک تنش در دیواره خلفی، مovid تحقیقات بالینی دارلینگ و همکاران [9] است که بیان می‌کند، در حدود ۸۰ درصد پارگی‌ها در دیواره خلفی اتفاق می‌افتد. در نخستین نگاه، این نتیجه مؤید این موضوع است که معیار قطر بیشینه برای عمل جراحی، معیار مناسبی بوده است. با این وجود، اسکاتی و همکاران [28] و ریسلند و همکاران [29] در مطالعات خود از هندسه‌های واقعی آنوریسم آنورت شکمی، مکان پیک تنش را در محلی غیر از قطر بیشینه گزارش داده‌اند و بنابراین، معیار قطر بیشینه برای پیش‌بینی مکان محتمل پارگی، همچنان با چالش روبرو است. از آنجا که شرایط هندسه و جریان از بیماری به بیمار دیگر متفاوت است، یک مطالعه جامع پیرامون انواع هندسه‌های واقعی بیمار و ویژگی هر یک در پیش‌بینی مکان‌های محتمل پارگی، ضروری به نظر می‌رسد؛ بنابراین با نزدیک‌تر شدن شبیه‌سازی‌ها به محیط بیولوژیک واقعی، می‌توان با اطمینان بیشتری در مورد یک معیار مناسب‌تر برای انجام عمل جراحی سخن گفت. همچنین وقوع پیک تنش در جایی غیر از وجود ترومبوز درون مجرایی، بیانگر اثر حفاظتی ترومبوز از دیواره خود بوده و با نتایج بهدست آمده از دو تحقیق یاد شده در بالا و سایر تحقیقات پیشین در این زمینه [50,49]، هماهنگی دارد. البته اینرسی موجود در حرکت نوسانی ترومبوز، سبب افزایش سطح تنش به دلیل پیچش مکانی آن (که در شکل ۱۲-ب به صورت محسوس‌تر دیده می‌شود) در مکان‌هایی که مستعد دارا بودن تمرکز تنش هستند (مانند ناحیه بالایی و پایینی²، می‌شود).

همچنین این نکته باید تأکید شود که در مدل‌سازی مخصوص یک بیمار برای تشخیص یک آنوریسم آنورت شکمی، اطلاعات بالینی بیشتری علاوه بر هندسه مدل مورد نیاز است. برخی از این اطلاعات توسط روش‌های غیرتھاجمی³ قابل حصول بوده (مانند اطلاعات مربوط به پارامترهای همودینامیکی که توسط اکوکاردیوگرافی قابل اندازه‌گیری است)، در حالی که برخی دیگر به آسانی قابل دسترسی نیست (برای نمونه، در حال حاضر، بدون هیچ‌گونه جراحی، اطلاعات مربوط به خواص مکانیکی بافت آنوریسم برای هر بیمار قابل دسترسی نیست). هرچند که این مطالعه با در نظر گرفتن ماده غیرایزوتروپیک و ضخامت متغیر برای دیواره، جدیدترین تلاش در واقعی‌تر شدن تحلیل عددی در آنوریسم آنورت شکمی است، اما این نکته لازم به یاد است که مطالعه حاضر به بررسی یک آنوریسم آنورت شکمی مشکوک که هنوز دچار پارگی نشده، می‌پردازد. یک محدودیت دیگر، فرم موجی عمومی

1- Proximal

2- Distal

3- Non-Invasive

10- فهرست علائم		
نسبت شعاعی	A	
($\text{kgm}^{-1}\text{s}^{-2}$)	P	
سرعت (ms ⁻¹)	v	
سرعت محلی	$\dot{d}$	
شتات محلی	$\ddot{d}$	
متغیر تابع چگالی انرژی کرنشی	C	
علایم یونانی		
حوزه حل	Ω	
چگالی (kgm^{-3})	ρ	
لزجت دینامیکی ($\text{kgm}^{-1}\text{s}^{-1}$)	μ	
عملگر دل	∇	
شارایط مرزی	Γ	
تنش برشی ($\text{kgm}^{-1}\text{s}^{-2}$)	τ	
تنش ($\text{kgm}^{-1}\text{s}^{-2}$)	σ	
دلتای کرونیکر	δ_{ij}	
نرخ کرنش (s^{-1})	ε	
چگالی انرژی کرنشی	ψ	
بالاتوپیس		
ترانهاده ماتریس	T	
سیال	F	
جامد	S	
زیرنویس		
سیال	F	
جامد	S	
برهم کنش سیال - جامد	FSI	
ورودی	Inlet	
خروجی	Outlet	
وون میز	VM	
11- مراجع		
[1]	C. M. Crawford, K. Hurtgen-Grace, E. Talarico, J. Marley, Abdominal aortic aneurysm: an illustrated narrative review, <i>Journal of Manipulative and Physiological Therapeutics</i> , Vol. 26, No. 3, pp. 184-195, 2003.	
[2]	J. M. Wardlaw, P. M. White, The detection and management of unruptured intracranial aneurysms, <i>Brain</i> , Vol. 123, No. 2, pp. 205-221, February 1, 2000.	
[3]	P. Blanco, I. Larrabide, R. Feijoo, S. Urquiza, <i>Sensitivity of Blood Flow Patterns to the Constitutive Law of the Fluid</i> , in: C. A. Motasaores, J. A. C. Martins, H. C. Rodrigues, J. C. Ambrósio, C. A. B. Pina, C. M. Motasaores, E. B. R. Pereira, J. Folgado, <i>III European Conference on Computational Mechanics</i> , Eds., pp. 181-181: Springer Netherlands, 2006. English	
[4]	J. F. Rodriguez, C. Ruiz, M. Doblaré, G. A. Holzapfel, Mechanical stresses in abdominal aortic aneurysms: influence of diameter, asymmetry, and material anisotropy, <i>J Biomech Eng</i> , Vol. 130, No. 2, pp. 021-023, Apr, 2008.	
[5]	D. A. Vorp, Biomechanics of abdominal aortic aneurysm, <i>J Biomech</i> , Vol. 40, No. 9, pp. 1887-1902, 2007.	
[6]	B. J. Fahey, K. R. Nightingale, P. D. Wolf, G. E. Trahey, ARFI imaging of thermal lesions in ex vivo and in vivo soft tissues, in <i>Proceeding of the IEEE Ultrasonics Symposium</i> , vol 1, pp. 562-567 Vol.1, 2003.	
[7]	C. Fleming, E. P. Whitlock, T. L. Beil, F. A. Lederle, Screening for abdominal aortic aneurysm: a best-evidence systematic review for the U.S. Preventive Services Task Force, <i>Ann Intern Med</i> , Vol. 142, No. 3, pp. 203-11, Feb 1, 2005. eng	
[8]	F. A. Lederle, S. E. Wilson, G. R. Johnson, D. B. Reinke, F. N. Littooy, C. W. Acher, D. J. Ballard, L. M. Messina, I. L. Gordon, E. P. Chute, W. C. Krupski, S. J. Busuttil, G. W. Barone, S. Sparks, L. M. Graham, J. H. Rapp, M. S. Makaroun, G. L. Moneta, R. A. Cambria, R. G. Makhoul, D. Eton, H. J. Ansel, J. A. Freischlag, D. Bandyk, Immediate repair compared with surveillance	

- [42] T. C. Gasser, G. Gorgulu, M. Folkesson, J. Swedenborg, Failure properties of intraluminal thrombus in abdominal aortic aneurysm under static and pulsating mechanical loads, *J Vasc Surg*, Vol. 48, No. 1, pp. 179-88, Jul, 2008. eng
- [43] Y. Papaharilaou, J. A. Ekaterinari, E. Manousaki, A. N. Katsamouris, A decoupled fluid structure approach for estimating wall stress in abdominal aortic aneurysms, *J Biomech*, Vol. 40, No. 2, pp. 367-77, 2007. eng
- [44] E. Di Martino, S. Mantero, F. Inzoli, G. Melissano, D. Astore, R. Chiesa, R. Fumero, Biomechanics of abdominal aortic aneurysm in the presence of endoluminal thrombus: experimental characterisation and structural static computational analysis, *Eur J Vasc Endovasc Surg*, Vol. 15, No. 4, pp. 290-9, Apr, 1998. eng
- [45] W. Nichols, M. O'Rourke, C. Vlachopoulos, *McDonald's Blood Flow in Arteries, Sixth Edition: Theoretical, Experimental and Clinical Principles*: Taylor & Francis, 2011.
- [46] J. W. Hinnen, O. H. Koning, M. J. Visser, H. J. Van Bockel, Effect of intraluminal thrombus on pressure transmission in the abdominal aortic aneurysm, *J Vasc Surg*, Vol. 42, No. 6, pp. 1176-82, Dec, 2005.
- [47] K.-J. Bathe, Z. Hou, S. Ji, Finite element analysis of fluid flows fully coupled with structural interactions, *Computers & Structures*, Vol. 72, No. 1-3, pp. 1-16, 7//, 1999.
- [48] ADINA Theory and Modeling Guide. Volume I: ADINA. ADINA R&D, Inc. Watertown, MA, USA, 2004.
- [49] D. H. Wang, M. S. Makaroun, M. W. Webster, D. A. Vorp, Effect of intraluminal thrombus on wall stress in patient-specific models of abdominal aortic aneurysm, *J Vasc Surg*, Vol. 36, No. 3, pp. 598-604, Sep, 2002. eng
- [50] M. J. Thubrikar, F. Robicsek, M. Labrosse, V. Chervenkov, B. L. Fowler, Effect of thrombus on abdominal aortic aneurysm wall dilation and stress, *J Cardiovasc Surg (Torino)*, Vol. 44, No. 1, pp. 67-77, Feb, 2003. eng
- [51] M. Shojima, M. Oshima, K. Takagi, R. Torii, M. Hayakawa, K. Katada, A. Morita, T. Kirino, Magnitude and role of wall shear stress on cerebral aneurysm: computational fluid dynamic study of 20 middle cerebral artery aneurysms, *Stroke*, Vol. 35, No. 11, pp. 2500-5, Nov, 2004. eng
- hemodynamic indices as predicted by 3-D FSI, 3-D rigid wall and 1-D models, *Med Eng Phys*, Vol. 35, No. 6, pp. 784-91, Jun, 2013.
- [33] J. D. Humphrey, G. A. Holzapfel, Mechanics, mechanobiology, and modeling of human abdominal aorta and aneurysms, *J Biomech*, Vol. 45, No. 5, pp. 805-14, Mar 15, 2012.
- [34] T. C. Gasser, M. Auer, F. Labruto, J. Swedenborg, J. Roy, Biomechanical rupture risk assessment of abdominal aortic aneurysms: model complexity versus predictability of finite element simulations, *Eur J Vasc Endovasc Surg*, Vol. 40, No. 2, pp. 176-85, Aug, 2010.
- [35] M. F. Fillinger, M. L. Raghavan, S. P. Marra, J. L. Cronenwett, F. E. Kennedy, In vivo analysis of mechanical wall stress and abdominal aortic aneurysm rupture risk, *Journal of Vascular Surgery*, Vol. 36, No. 3, pp. 589-597, 2002.
- [36] B. J. Wolters, M. C. Rutten, G. W. Schurink, U. Kose, J. de Hart, F. N. van de Vosse, A patient-specific computational model of fluid-structure interaction in abdominal aortic aneurysms, *Med Eng Phys*, Vol. 27, No. 10, pp. 871-83, Dec, 2005.
- [37] L. Speelman, A. Bohra, E. M. H. Bosboom, F. N. van de Vosse, M. S. Makaroun, D. A. Vorp, G. W. H. Schurink, Effects of Wall Calcifications in Patient-Specific Wall Stress Analyses of Abdominal Aortic Aneurysms, *Journal of Biomechanical Engineering*, Vol. 129, No. 1, pp. 105-109, 2007.
- [38] A. Dorfmann, C. Wilson, E. S. Edgar, R. A. Peattie, Evaluating patient-specific abdominal aortic aneurysm wall stress based on flow-induced loading, *Biomechanics and Modeling in Mechanobiology*, Vol. 9, No. 2, pp. 127-139, 2010/04/01, 2010. English
- [39] A. Maier, M. W. Gee, C. Reeps, J. Pongratz, H. H. Eckstein, W. A. Wall, A comparison of diameter, wall stress, and rupture potential index for abdominal aortic aneurysm rupture risk prediction, *Ann Biomed Eng*, Vol. 38, No. 10, pp. 3124-34, Oct, 2010. eng
- [40] G. Holzapfel, T. Gasser, R. Ogden, A New Constitutive Framework for Arterial Wall Mechanics and a Comparative Study of Material Models, *Journal of elasticity and the physical science of solids*, Vol. 61, No. 1-3, pp. 1-48, 2000/07/01, 2000. English
- [41] E. A. van Dam, S. D. Dams, G. W. Peters, M. C. Rutten, G. W. Schurink, J. Buth, F. N. van de Vosse, Determination of linear viscoelastic behavior of abdominal aortic aneurysm thrombus, *Biorheology*, Vol. 43, No. 6, pp. 695-707, 2006. eng